

A derékig meztelen óriáskígyó a sátrában ült s pipázott. Körülötte színes selymek, csillogó ékszerek, csecsebecsék sorakoztak meg illatos gyümölcshegyek, furábbnál furább kalapok és pipák.

— Tessék, tessék! — kínálta áruját.

— Azt szeretné tudni a barátom — hadarta a selyemmajom —, merre van a repülőtér.

— Aki nem vásárol, ne is kérdezzen! — sziszegte az óriáskígyó, és izmait tornásztatva közeledett feléjük.

A selyemmajom ijedten mutatott a toronyóra. Azt mondta, meg akarja venni. De amíg az óriáskígyó leemelte a toronyórát, a két tudakozó kereket oldott.

— Azt hiszem — mondta Pali, amikor már a Topázkolibrihez címzett bárban üldögéltek és jégbe hűtött pepszit ittak —, hogy nincs is repülőteretek.

Szép piros köntösében az arapapagáj sietett asztalukhoz, és vöröskeresztes borítékot nyújtott át Palinak. A mókusfiú elámult. Ugyan ki küldött neki levelet? Ide, a dzsungelbe, ahol még egy fia repülőtér sincs? Amint olvasni kezdte a sorokat, örömeben felkiáltott:

— Meg vagyok mentve, barátom! Engem keres az Őserdei Mentőszolgálat életre-halálra! Hiába, az őserdőben is utolér már a civilizáció.

Ráduly János

Jókedv

Szellő motoz,
lenge.
Fű altat fényt:
— Tentel!

Ég csillagot
ringat.
Jókedv most a
divat.

Számolósdi

Egy:
Janka óvodába megy.
Kettő:
Integet a selymekendő.
Három:
Nagyot nővők majd a nyá-
ron.
Négy:
Mindig okos s bátor légy.
Öt:
Szivárványból sálat köt.

Hat:
Dombon friss forrás fakad.
Hét:
Tánclépésben sosem vét.
Nyolc:
Könyvvel tele minden
polc.
Kilenc:
Jobb, ha sohasem füllentsz.
Tíz:
Tavaszt énekel a csíz.